Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36523
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

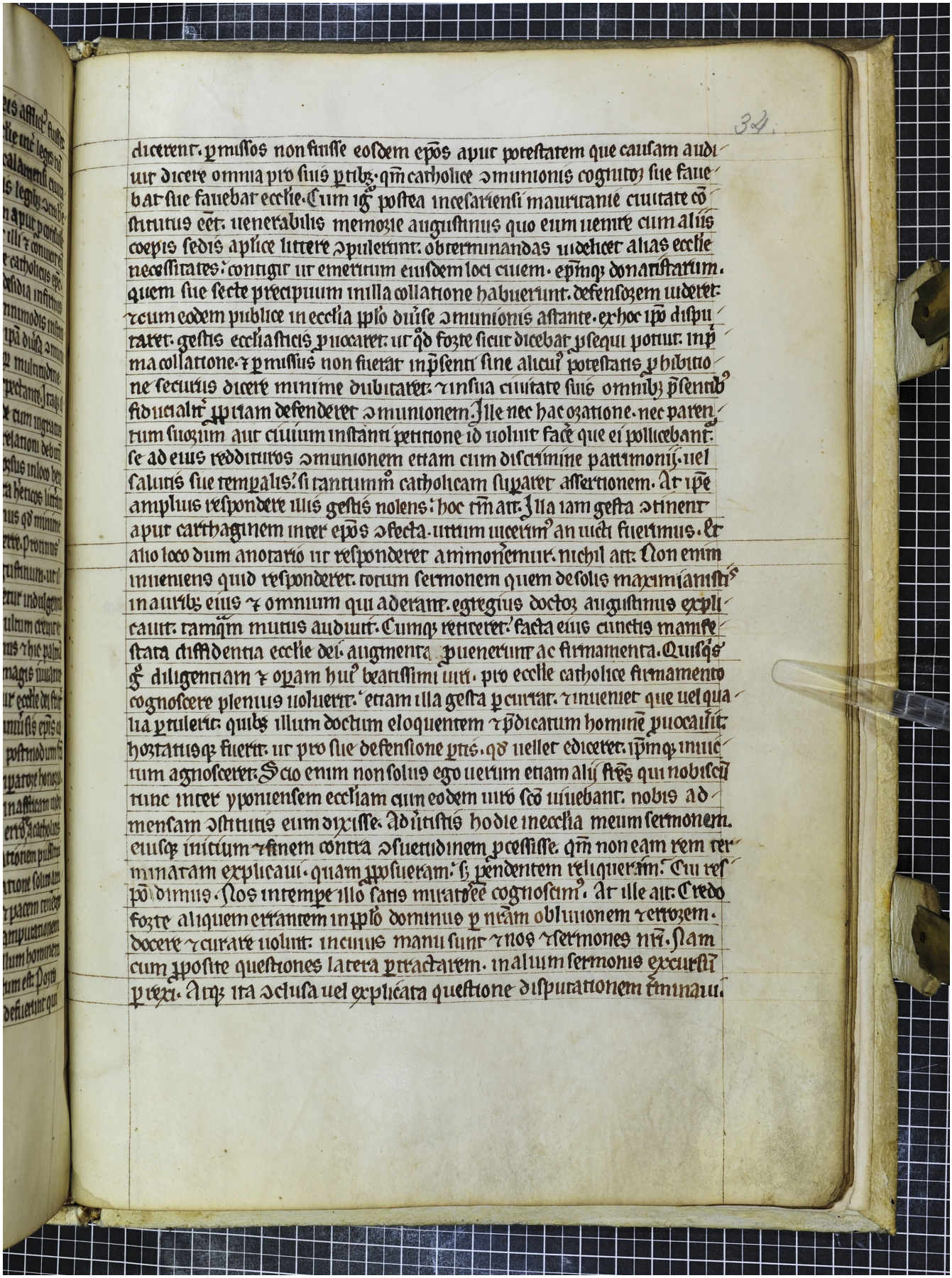

32.

dicerent. ꝑmissos non fuisse eosdem epos apud potestatem que causam audi
uit dicere omnia pro suis ꝓtibꝫ. qm̃ catholice ɔmunionis cognitor sue fauebat
sue fauebat ecclie. Cum igꝫ postea in cesariensi mauritanie ciuitate cõ
stitutus eet. uenerabilis memorie augustinus quo eum uenire cum alis
coepis sedis aplice litterę ɔpuleruntur. obterminandas uidelicet alias eccle
necessitates. contigit ut emeritum eiusdem loci ciuem. epm̃q donatistarum.
quem sue secte precipuum in illa collatione habuerunt. defensorem uideret.
cum eodem publice in eccla ꝑ ꝓ duse ɔmunionis astante. ex hoc ipo disputa
ret. gestis ecclasticis ꝓuocaret. ut qd̃ fortę sicut dicebat ꝓsequi potuit. in ꝑ
ma collatione. ꝓmissus non fuerat in ꝑsenti sine alicui potestatis ꝓhibitio
ne secutus dicere minime dubitaret. in sua ciuitate suis omnibꝫ ꝑsentib
fiducialit ꝑ iam defenderet ɔmunionem. Ille nec hac oratione. nec paren
tum suorum aut ciuium instanti petitione id uoluit facere que ei pollicebant.
se ad eius reddituros ɔmunionem etiam cum discrimine patrimonij. uel
salutis sue temporalis. si tantum m̃ catholicam suspiret assertionem. At ipe
amplius respondere illis gestis nolens. hoc tm̃ ait. Illa iam gesta ɔtinent
apud carthaginem inter epos ɔfecta. utrum uiceim̃ an uicti fuerimus. Et
alio loco dum anoratio ut responderet ammoneremur. nichil ait. Non enim
inueniens quid responderet. totum sermonem quem de solis maximianistis
in auribꝫ eius. et omnium qui aderant. egregius doctor augustinus expli
cauit. tamq̃m mutus audiuit. Cumq retineret. facta eius cunctis manifes
tata diffidentia ecclie dei. augmenta peuenerunt ac firmamenta. Quisq̃s
igꝫ diligentiam et operam huius beatissimi uiri. pro ecclie catholice firmamento
cognoscere plenius uoluerit. etiam illa gesta perquirat. inueniet que uel qua
lia ꝓtulerit. quibꝫ illum doctum eloquentem et ꝑdicatum homine ꝓuocauit.
hortatusq fuerit. ut pro sue defensione ꝓtis. qd̃ uellet edicereet. ipmq inuic
tum agnosceret. Scio enim non solus ego uerum etiam alij fres qui nobiscũ
tunc inter yponiensem ecclam cum eodem uiro sco uiuebant. nobis ad
mensam astitutis eum dixisse. Adtinistis hodie in eccla meum sermonem.
eiusq initium et finem contra ɔsuetudinem pcessisse. qm̃ non eam rem ter
minatam explicaui. quam ꝓposueram. sꝫ pendentem reliqueram. Cui res
pondimus. Nos in tempe illo satis miratę cognosciim̃. At ille ait. Credo
fortę aliquem errantem in ꝑ ꝓ dominus ꝓ nram obliuionem et errorem.
docere et curare uoluit. in cuius manu sunt et nos et sermones nri. Iam
cum ꝑposite questiones latera ꝓtractarem. in alium sermonis excursu
ꝓtexi. Atq ita ɔclusa uel explicata questione disputationem terminaui.